

Kjak

Ole Wich

Carli-Kalkun skriver igen – en regning på 500 kr

I forbindelse med min tekst "Kunst, Kinna og Carli-Kalkun" mandag d. 9. august har Carli-Kalkun igen svung-et sin kreative pen. Dygtig er han.

Efter jeg i en diskussion på www.kjak.org om min tekst påpegede, at egentlig havde jeg brudt copyrightloven ved at stjæle hans fulde tekst og putte den ind i min egen, så var han der med sin fantastiske hittepåsomhed.

Kort tid efter lå der en regning i Eirikur Lindenskovs mailbox på 500 kr. Sikke han kan, ham Carl Johan.

Meget lille intellekt

Grundliggende drejede min tekst sig om Carl Johan Jensen utidige indblanding i en faglig diskussion ved at komme ind fra sidelinien og håne mig. Jeg påpegede at angribe og karaktermyrde en person i en diskussion er forkasteligt uanset hvad.

Det er muligt at Carl Johan Jensen har ikonstatus blandt nogle som en veluddannet akademiker og intellektuel, men sandheden er at han skider på andres meninger og argumenter, så længe de ikke falder i hak med hans egne. Det er ikke særlig akademisk og besidder et meget lille intellekt.

Som jeg har sagt, så er det i orden, at Carl Johan Jensen gerne vil understøtte sit selvværd ved hævde sig selv ved at dukke mig, men så skal det ske i en anden sammenhæng. Og så skal jeg nok vide at give igen.

Regning med forkert adresse

Jeg har kritiseret Carl Johan Jensen med god grund og udstillet hans misgerninger for offentligheden.

Stillet over for den kritik
svarer han altså med en
regning for den smædetekst

han har skrevet om mig. Redaktøren har måske nok juridisk ansvaret, men ret beset har Sosialurin ikke har noget at gøre med, at jeg har stjålet en Carli-Kalkun tekst fra internettet. Så regningen skulle han selvfølgelig sende til mig.

Men dette er typisk Carl Johan Jensen strategi. Han tør ikke stille op mod de fronter, hvor han kan risikere at få kvalificeret modstand. Jeg vil gerne betale penge for den tekst, hvis det kan forbedre hans tilstand. Så meget har jeg da tilovers for Carl Johan Jensen.

Hvad skal teksten koste?

Men det havde nok været på sin plads, at diskutere beløbets størrelse. Pris afhænger af kvalitet. Der er forskel på at betale for den aktuelle tekst, der er fuldstændig uden hold i virkeligheden,

og så en egentlig satirisk tekst, der med baggrund i min person og gerninger spiddede mig på en måde, der kunne vække genkendelse og latter. Det er nemlig sådan Carl Johan, at hvis satire ingen faktisk forbindelse har til det emne den omhandler, så er det ikke satire - så er det bare tilsvining og ingenting værd.

Hold op med at være en sådan tøsedreng, send nu den regning til mig. Så må vi diskutere, hvad teksten er værd. Hvis vi ikke kan blive enige, så får vi kvalificerede folk til at bedømme den.

Carl Johans Jensens oppustede renommé

Jeg har det med Carl Johan Jensen, som alle andre skaldyr. Hvis de ikke åbner sig efter tilpas kogning, så er de døde og fordærvede.

Hvis Carl Johan Jensen
ikke kan tage imod berettiget

og velunderbygget kritikk og svare igen på sømmelig vis, jamen så må vi jo bare konstatere, at Carl Johan Jensen ikke er det intellektuelle fyrtårn, han har oppustet sig selv til at være.

Selvom Carl Johan Jensen naturligvis er en rimelig talentfuld forfatter, som jeg også har sagt før, så tror jeg, at Carl Johan Jensen har opbygget en stor del af sit renommé på almindeligt og nationalistisk snobberi, en hel utilnærmelige værker og frygt. Folk er simpelthen bange for at kritisere ham.

Den kreative pen

At Carli-Kalkuns debatniveau er bedrøveligt lavt kan blandt andet ses her i denne tekst, som han startede sin smædekampagne med på Kinna Poulsens Facebookprofil:

Og saa var det Middel-
maadig-Wich igen og igen

[illegible]

og igen og igen og
igen og igen og igen og igen
og igen og igen og igen

og igen og igen og
igen og igen og igen og igen
og igen og igen og igen.....

Ups! Nu kom jeg til at stjæle en tekst mere. Men denne her, den tror jeg nu ikke er mere end 10 øre værd. Så det klarer jeg nok.

Kaj Leo Holm Johannesen
løgmaður

Makrelmálið – frá orðum til gerðir

Føroyar gjørdur í 1999 eina makrelavtalu við strandalondini, sum var í orðsins sanna týðningi ein sera vánalig avtala undir táverandi umstøðum, um vit hugsa um býtislykilin, og tað sum vit fingur í okkara part, men avtalan var gjørd og tað er dagsins veruleiki.

ES, Noreg og Føroyar
hava øll hesi seinastu nógvu
árini vitað, at parturin, sum
fall okkum í lut, var á einum
støði, sum vit ikki kunnu
rættvísgera yvir fyri okkara
fólki, men hevur verið ein
missur á 100 tals mió. kr. á

hvörjum ári. Men higartil, meðan árinu hava gingið, hefur nógv verið tosað politískt í krókunum um málið, men ongantíð er gerð sett aftan fyri orðini - okkum so líkt - og ikki fyrr enn í ár hava vit veruliga sett gerðir aftan fyri orðini, soleiðis, at eingin miskiljing skal vera um, at vit eiga rættin til størri makrelkvotu.

Tað mest undarliga er, at vit harta okkum sjálv fyri at hava kravt okkara rætt og sett gerðir aftan fyri orð. Er tað nakar, sum hevur roynt samráðingarleistin.

eru það vit færoyingar við landstýrismanninum í fiski-
vinnumálum á odda við
mínum fulla stuðli í allari
tilgongdinni. Það er so lætt og
ábyrgðarfjart at siga "já, men
vit hava ikki roynt nóg nógv"
og so halda, at ES og Noreg
fara at leggja seg fløt og
geva okkum burtur av teirra
kvotum.

Tað kemur næstan heldur ekki fram í fýrroyskum fjölmiðlum, at tað er ikki Føroyar, sum ikki hava fiskað burðardygt, men harafturímóti bæði Noreg og ES við útblaking og við at fiska

nógv størri kvotu enn ICES mælir til. Hví tora vit ikki at nevna tað oftari og fáa tað fram í staðin fyri alla tíðina at siga, at Føroyar ikki fiska burðardygt?

Skulu vit sita hendur í favn, meðan makrelurinn í okkara øki etur alt sum rekst fyri, soleiðis, at aðrir stovnar eisini koma í vanda? Sannleikin um makrelin er tann, at tey nógvu seinastu árinu eru millum 70 og 80 % av makrelinum fiskaður av føroyskum skipum og landaður til útlendingar at virðisøkja, eitt nú Noreg.

Ísland, og Týskland. Er hetta
rætti mátin? Sjálvandi er tað
ikki tað! Vit skulu gera alt
fyri, at allur uppsjóvarfiskur
verður virðisøktur til matna,
antin umborð ella á landi, tí
hetta gevur størsta virðið
fyri bæði land og fólk.

Vit skulu sjálvandi taka
tað í fullum álvara, at Noreg
og ES bera fram ólógligar
hóttanir móti okkum og
Íslandi, men um tað er í lagi,
at Føroyar og Ísland skulu
stongjast av, um ES og Noreg
ikki fáa sín vilja, so er eingin
grund at samráðast víðari.
So kunnu ES og Noreg bara

einsamøll áseta allar kvotur
í Norðuratlantshavi uttan at
spyrja nakran eftir.

Latíð okkum í framhaldi-
andi góðum samstarvs-
anda fara aftur til samráð-
ingarborðið og royna at fáa
eina semju um makrelin fyri
2011. Hetta árið hevur givið
okkum prógv á borðið, sum
vísa, at vit eiga meira, enn
vit hava fingið, og hevur
givið okkara samfelag størri
inntøkur av makrelinum í
100 mió. kr. klassanum. Alt
annað líka ein sólskinssøga
fyri Føroyar.